■ สุรพงศ์ ภิรมย์ประเมศ

Home PC : การต่อเชื่อมแบบ Peer-to-Peer

การต่อเชื่อมระบบเครือข่ายที่ไม่ต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่เป็นเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งเรียกว่า การต่อเชื่อมแบบ Peer-to-Peer

จากตอนที่แล้วที่แนะนำในเรื่องของการต่อเชื่อมเครื่องคอมพิวเตอร์ 2 เครื่องเข้าด้วยกัน โดยใช้สายเชื่อมต่อระหว่างช่องอนุกรม หรือช่องขนาน และใช้ฟังก์ชันของ Direct Connection ในการเชื่อมต่อระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ 2 เครื่อง ซึ่งวิธีการนี้ดีตรงที่คุณไม่ต้องตระเตรียมอะไรมากนอกจากการจัดหาสายสำหรับเชื่อมต่อในแบบที่ต้องการ และติดตั้งโปรแกรม Direct Connection และทำการกำหนดบางสิ่งบางอย่างให้เรียบร้อยเท่านั้น แต่ก็มีข้อเสียในกรณีที่คุณต้องการจะต่อเครื่องคอมพิวเตอร์มากกว่า 2 เครื่อง รวมไปถึงระยะห่างระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์เนื่องจากถูกจำกัดด้วยความยาวของสายเชื่อมสัญญาณที่ไม่สามารถยาวมากกว่ามาตรฐานที่กำหนดเอาไว้

ในตอนนี้เราจะกล่าวขึ้นมาอีกระดับหนึ่งของการเชื่อมต่อระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ในลักษณะของระบบเครือข่าย (Network) ซึ่งทำให้คุณสามารถต่อเชื่อมคอมพิวเตอร์มากกว่า 2 เครื่องเข้าด้วยกัน ในระยะห่างระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งคุณผู้อ่านคงคุ้นเคยกับเรื่องราวของการต่อเชื่อมเครื่องคอมพิวเตอร์ในลักษณะที่มีการจัดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์กลางที่เรียกว่า เซิร์ฟเวอร์ (Server) มาแล้วไม่มากก็น้อย แต่ในที่นี้เราจะมาดูลักษณะของการต่อเชื่อมระบบเครือข่ายในแบบที่ง่ายที่สุด ที่ไม่จำเป็นต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่เป็นเซิร์ฟเวอร์กันดีกว่านะครับ ลักษณะการต่อดังกล่าวจะเรียกว่า Peer-to-Peer

ลักษณะของการต่อเชื่อมแบบ Peer-to-Peer เป็นลักษณะที่คอมพิวเตอร์ทุกเครื่องที่ถูกนำมาต่อเชื่อมเข้าด้วยกัน ไม่มีเครื่องใดเครื่องหนึ่งถูกกำหนดสถานะการทำงานพิเศษแตกต่างไปจากเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่น ๆ แต่อย่างใด การต่อเชื่อมดังกล่าวมีจุดประสงค์เหมือนกับการต่อในลักษณะของ Direct Connection ทุกประการ นั่นคือการโอนย้ายข้อมูลหรือไฟล์ระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือการใช้อุปกรณ์บางอย่างร่วมกัน

ใช้อะไรในการเชื่อมต่อ

ในการเชื่อมต่อแบบ Peer-to-Peer มีสิ่งที่คุณต้องจัดหาเพิ่มเติมดังนี้

1. การ์ดเน็ตเวิร์ก หรือที่เรียกว่าการ์ดแลน จำนวนตรงกับจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่คุณต้องการจะทำการเชื่อมต่อ

2. สายเชื่อมต่อซึ่งอาจจะเป็นแบบสาย UTP (Unshielded Twisted-Pair) หรือสายแบบ Coaxial ขนาดเล็กสำหรับเชื่อมต่อขั้วแบบ BNC

3. กล่องเชื่อมสัญญาณ หรือเรียกว่า ฮับ (HUB) ซึ่งจำเป็นในกรณีที่เป็นการต่อเชื่อมโดยใช้สายแบบ UTP และมีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต้องการจะเชื่อมต่อมากกว่า 2 เครื่องขึ้นไป

เราจะมาดูการต่อเชื่อมระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์แค่ 2 เครื่อง เป็นการเริ่มต้นจะดีกว่า การเชื่อมต่อระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวนน้อยเพียงแค่ 2 เครื่อง มีเรื่องต้องพิจารณาแค่ 2 เรื่องก็คือ

1. ความเร็วในการเชื่อมต่อที่ต้องการ

ทั่ว ๆ ไปคุณมีความเร็วในการเชื่อมต่อให้เลือกใช้ระหว่าง 10 Mbps หรือ 100 Mbps ถ้าคุณเลือกใช้ความเร็วที่ 10 Mbps การ์ดเน็ตเวิร์กและสายที่ใช้ในการเชื่อมต่ออาจจะเป็นแบบที่ใช้สาย UTP หรือสาย Coaxial ที่ใช้ขั้วต่อแบบ BNC ก็ได้ ซึ่งปัจจุบันราคาของการ์ดเน็ตเวิร์กความเร็ว 100 Mbps ไม่สูงมากเหมือนในอดีต อยู่ในระดับเพียงพันกว่าบาทเท่านั้น ซึ่งการ์ดแบบนี้จะต้องเสียบผ่านช่องต่อ (Slot) แบบ PCI

2. รุ่นหรือแบบของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้

ถ้าเครื่องคอมพิวเตอร์ที่คุณจะใช้งานเป็นเครื่องรุ่นใหม่ ที่มีช่องต่อแบบ PCI อยู่แล้ว แน่นอนว่าคุณควรเลือกต่อระบบเน็ตเวิร์กในแบบที่สามารถตอบสนองความเร็วที่ 100 Mbps ดูจะเป็นเรื่องที่คุ้มค่ามากกว่า แต่ถ้าเกิดมีเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งเครื่องใดที่ไม่มีช่องต่อ PCI เนื่องจากเป็นเครื่องรุ่นเก่าเกินไป คุณก็จำเป็นต้องใช้การ์ดแบบ ISA ซึ่งตอบสนองความเร็วได้สูงสุดแค่ 10 Mbps

แต่สำหรับการต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 3 เครื่องขึ้นไป ให้คุณเลือกใช้การเชื่อมต่อด้วยสาย UTP สิ่งที่คุณต้องจัดหาเพิ่มเติมก็คือ อุปกรณ์ที่เรียกว่า "ฮับ" (Hub) ซึ่งฮับที่มีขายในท้องตลาดจะมีจำนวนช่องที่จะรองรับการเชื่อมต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน ตั้งแต่ 5, 8, 12, 16, 24 หรือ 48 ช่อง ซึ่งคุณควรเลือกจำนวนช่องที่จะสามารถรองรับการเพิ่มจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ในอนาคตไว้ด้วยก็ดี และที่สำคัญต้องเลือกฮับที่มีความเร็วสอดคล้องกับความเร็วของการ์ดแลนที่เลือกใช้ด้วย ฮับบางรุ่นจะสามารถใช้ผสมกันได้ระหว่างความเร็ว 10 Mbps กับ 100 Mbps ทำให้คุณสามารถเชื่อมต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้การ์ดแลนความเร็วแตกต่างกันเข้าด้วยกันโดยอาศัยการทำงานของฮับเป็นหลัก

เว้นแต่ว่าคุณตัดสินใจใช้การเชื่อมต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหลายไม่ว่าจะกี่เครื่องเข้าด้วยกันผ่านทางสาย Coaxial หรือทางพอร์ตแบบ BNC คุณก็ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ฮับแต่อย่างใด

การจัดหาอุปกรณ์

หลังจากที่คุณตัดสินใจว่าจะใช้การ์ดแลนและการเชื่อมต่อด้วยสายสัญญาณแบบใดเรียบร้อยแล้ว รวมไปถึงว่าจะต้องใช้อุปกรณ์ฮับหรือไม่ ให้คุณทำการจัดวางตำแหน่งของเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องให้อยู่ในตำแหน่งที่จะใช้งานจริง ๆ ให้เรียบร้อย พร้อมกับกะตำแหน่งที่คุณจะใช้เป็นที่วาง ยึด หรือติดตั้งอุปกรณ์ฮับ

จากนั้นทำการวัดระยะห่างระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องไปยังตำแหน่งที่วางฮับ ทั้งนี้เพื่อใช้ในการกำหนดความยาวของสายเคเบิลที่จะใช้ แต่คุณต้องพยายามเผื่อความยาวของสายเคเบิลให้สามารถเดินซ่อนแอบไปตามสภาพของพื้นที่เพื่อความสวยงามไว้ด้วย

ในกรณีที่คุณต่อเครื่องคอมพิวเตอร์แค่ 2 เครื่องเข้าด้วยกัน โดยการใช้สาย UTP คุณก็วัดระยะห่างระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้ง 2 เครื่อง เพื่อใช้ในการวัดตัดระยะของสายเคเบิลเช่นเดียวกัน แต่จะแตกต่างตรงที่สาย UTP ที่คุณจะใช้ในการต่อเชื่อมเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้ง 2 เครื่องดังกล่าวโดยไม่อาศัยฮับนั้น จำเป็นต้องมีการย้ำหัวต่อแบบ RJ-45 ที่ปลายทั้งสองข้างให้มีลักษณะของการเรียงตำแหน่งของสายผิดไปจากธรรมดา อย่างที่เรียกว่า Crossover ดังในรูปที่ 1

ปกติในชุดของการ์ดแลนที่คุณจัดหามา มักจะมีสาย UTP ที่ทำการย้ำหัวต่อแบบ RJ-45 แบบ Direct มาให้แล้วชุดละ 1 เส้น แต่ไม่ยากมากนัก ซึ่งคุณคงต้องให้ร้านที่ขายอุปกรณ์สำหรับการต่อระบบเน็ตเวิร์กช่วยตัดสายและย้ำหัวต่อตามความยาวและจำนวนที่ต้องการ

หลังจากนั้นให้ทำการติดตั้งตัวการ์ดแลนลงในตัวเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่อง และทำการเชื่อมโยงสายสัญญาณจากเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละตัวไปยังอุปกรณ์ฮับ หรือต่อระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่อง (ในกรณีที่ใช้สาย Coaxial)

รูปที่ 1

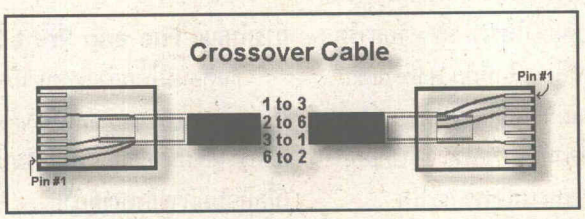

Networking How-To

รูปที่ 2

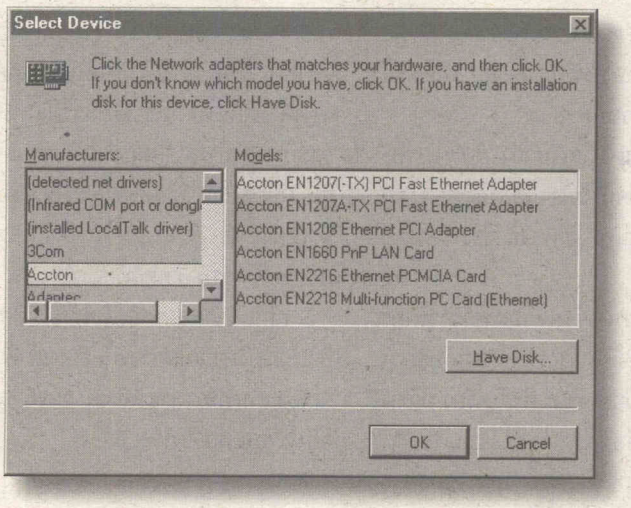

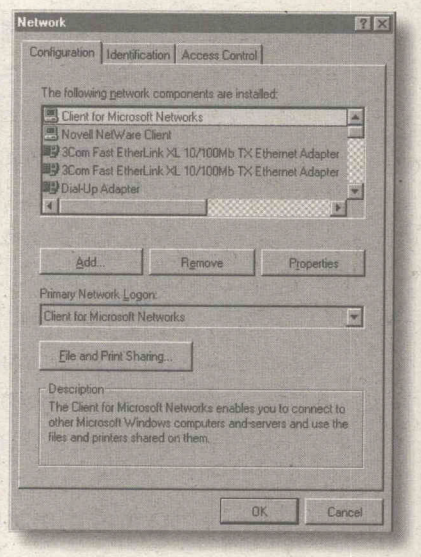

รูปที่ 3

รูปที่ 4

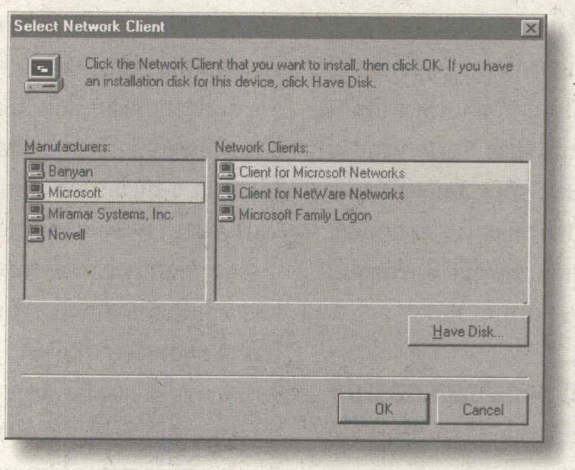

เมื่อทำการต่ออุปกรณ์ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องครบถ้วนเรียบร้อยดีแล้ว ก็ถึงช่วงเวลาที่ต้องทำการติดตั้งส่วนของซอฟต์แวร์ และการกำหนดค่าต่าง ๆ แล้ว

การติดตั้งซอฟต์แวร์

มีอยู่หลายขั้นตอนครับ เราจะไล่ไปทีละขั้นตอนพร้อม ๆ กันเลยนะครับ

ติดตั้งไดรเวอร์สำหรับการ์ดแลน

ขั้นตอนนี้จะเกิดขึ้นภายหลังจากที่คุณทำการติดตั้งการ์ดแลนในเครื่องคอมพิวเตอร์ของคุณตามคำแนะนำของการ์ดแลนแต่ละรุ่น ทำการบูตเครื่องเข้าสู่ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ ระบบจะทราบว่ามีการเพิ่มเติมการ์ดแลนลงในเครื่อง และจะให้คุณทำการติดตั้งไดรเวอร์สำหรับการ์ดแลนดังกล่าว ดังในรูปที่ 2 ให้คุณคลิกที่ปุ่ม Have disk... เพื่อแจ้งให้ทราบว่าคุณได้นำแผ่นดิสก์ที่บรรจุไดรเวอร์ของการ์ดแลนดังกล่าวใส่ในช่องไดรฟ์ A หรือได้ทำการก๊อบปี้เก็บเอาไว้ในฮาร์ดดิสก์ตัวใดและในไดเรคทอรีใด

ติดตั้ง Client for Microsoft Networks

เปิด Control Panel แล้วมองหาไอคอนที่ชื่อว่า Network แล้วคลิกเพื่อเปิดไอคอนนี้ขึ้นมา จะปรากฏภาพของกรอบข้อความดังในรูปที่ 3

ดูรายละเอียดที่ปรากฏในส่วน The following network components are installed: ก่อนว่ามีชื่อของ Client for Microsoft Networks ปรากฏอยู่ก่อนแล้วหรือไม่ ถ้ายังไม่มีให้คลิกที่ปุ่ม Add จะปรากฏกรอบที่ชื่อว่า Select Network Component Type ให้คุณเลือกคลิกที่ไอคอนของ Client จะปรากฏกรอบรายละเอียดดังในรูปที่ 4

ในภาพจะเห็นว่าจะมีการแบ่งรายละเอียดออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนชื่อผู้ผลิต (Manufacturors) และส่วน Networks Client ให้คุณคลิกเลือกชื่อของ Microsoft ในส่วนของชื่อผู้ผลิต และคลิกเลือก Client for Microsoft Network: แล้วคลิกปุ่ม OK

ขั้นตอนนี้ระบบอาจจะเรียกหาชุดติดตั้งโปรแกรมวินโดวส์เพื่อดึงไฟล์ที่จำเป็นในการติดตั้งด้วย ฉะนั้นอย่าลืมหาแผ่นติดตั้งโปรแกรมวินโดวส์เอาไว้ใกล้ ๆ มือด้วยนะครับ

การกำหนด File and Print Shareing

ขั้นตอนนี้ได้กล่าวรายละเอียดไว้อย่างละเอียดแล้วในบทความตอนแรก ขอให้คุณผู้อ่านกลับไปอ่านทบทวนอีกครั้ง ผู้เขียนขออนุญาตไม่นำมากล่าวซ้ำอีกเพื่อประหยัดเนื้อที่อันมีค่าของคุณผู้อ่าน

รูปที่ 5

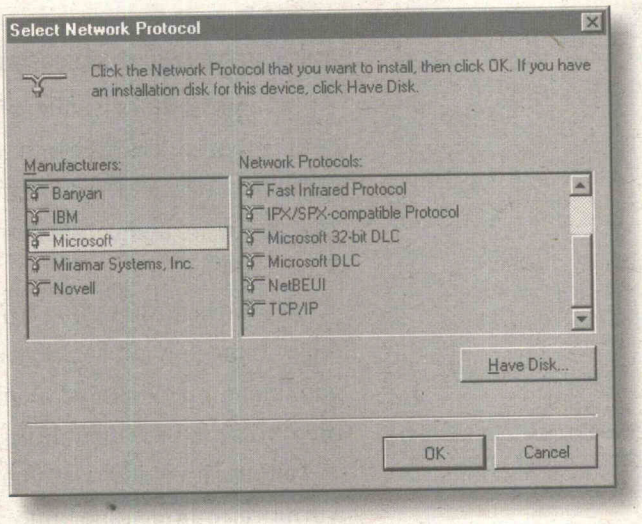

การกำหนดโปรโตคอลที่จะใช้

ถึงตอนนี้ทุกอย่างก็เกือบพร้อมใช้งานแล้วครับ เหลืออยู่อีกอย่างเดียวที่จะต้องทำก็คือ การเลือกโปรโตคอล (Protocol) ที่จะใช้ คุณผู้อ่านหลายคนคงยังไม่เข้าใจคำ ๆ นี้ ขออธิบายสั้น ๆ ก็แล้วกันนะครับ ว่าโปรโตคอลก็คือ มาตรฐานกลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีอยู่มากมาย อาทิ NetBEUI, IPX/SPX และ TCP/IP เป็นต้น คุณอาจจะเปรียบโปรโตคอลเป็น "ผู้ประสานการติดต่อ" สำหรับระบบเน็ตเวิร์กก็ได้

ซึ่งในกรณีนี้เรากำลังพูดถึงการติดตั้งระบบเครือข่ายขนาดเล็ก ผู้เขียนแนะนำว่าน่าจะเลือกโปรโตคอลแบบ NetBEUI หรือ IPX/SPX เพราะไม่ต้องยุ่งยากในการกำหนดค่าอะไรพิเศษ ไม่เหมือนกับแบบ TCP/IP ซึ่งมีขั้นตอนเพิ่มขึ้นบ้าง ซึ่งคงได้พูดถึงในบทความตอนต่อไป

การติดตั้งก็ไม่ยากครับ เปิด Control Panel ขึ้นมา แล้วคลิกที่ไอคอน Network ดังในรูปที่ 3 ขั้นตอนจะคล้ายกับการติดตั้ง Client for Microsoft Networks ให้คลิกที่ปุ่ม Add จะปรากฏกรอบที่ชื่อว่า Select Network Component Type ให้คุณเลือกคลิกที่ไอคอนของ Protocol จะปรากฏกรอบรายละเอียดดังในรูปที่ 5

ในรูปจะเห็นว่าจะมีการแบ่งรายละเอียดออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนชื่อผู้ผลิต (Manufacturors) และส่วน Network Protocols ให้คุณคลิกเลือกชื่อของ Microsoft ในส่วนของชื่อผู้ผลิต และคลิกเลือก NetBEUI หรือ IPX/SPX-compatible Protocol จากรายชื่อที่ปรากฏในส่วนของ Network Protocol แล้วคลิกปุ่ม OK เพื่อยืนยันการติดตั้ง ซึ่งคุณอาจจะต้องเตรียมแผ่นซีดีสำหรับติดตั้งโปรแกรมวินโดวส์ไว้ใกล้ ๆ มือ จะได้หยิบใช้งานได้หากต้องการในทันที

หลังจากติดตั้งทุกสิ่งทุกอย่างตามรายละเอียดที่ได้กล่าวถึงข้างต้นเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ทำการบูตเครื่องคอมพิวเตอร์ใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ทุกอย่างพร้อมใช้งาน ให้คุณทำตามขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดกับเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหมดที่ต่อเชื่อมอยู่ในระบบเครือข่ายเดียวกัน

การแบ่งปันเครื่องพิมพ์ในระบบ Peer-to-Peer

จากบทความตอนแรก ผู้เขียนได้เกริ่นถึง การขอใช้เครื่องพิมพ์ที่ต่อเชื่อมอยู่กับช่องต่อขนานของเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใดเครื่องหนึ่ง โดยเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่น ๆ ที่ต่อเชื่อมในระบบเครือข่ายเดียวกัน แต่ยังไม่ได้อธิบายรายละเอียดเพิ่มเติม จึงถือโอกาสนี้ทำการอธิบายให้ทราบกันเลย

ลองนึกภาพน่ะครับ สมมติที่สำนักงานของคุณมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานทั้งหมด 3 เครื่อง มีเครื่องพิมพ์แบบดอตเมตริกซ์ หรือที่เรียกว่าแบบหัวพิมพ์กระแทก กับเครื่องพิมพ์เลเซอร์ อย่างละ 1 เครื่อง สมมติให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งสามมีชื่อเรียกเป็น C-01, C-02 และ C-03 ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 3 เครื่อง มิได้ทำการต่อเชื่อมผ่านระบบเครือข่ายไว้แต่อย่างใด

เครื่อง C-01 มีการต่อเครื่องพิมพ์เลเซอร์เอาไว้ เพื่อใช้ในการพิมพ์จดหมาย เอกสารต่าง ๆ ที่ต้องการความคมชัดและสวยงาม ในขณะที่เครื่อง C-02 เป็นเครื่องที่ใช้ในการพิมพ์รายละเอียดลงในฟอร์มใบส่งของที่จัดทำบนกระดาษต่อเนื่องผ่านทางเครื่องพิมพ์ดอตเมตริกซ์

ในกรณีที่เราต้องการจะนำเครื่องพิมพ์เลเซอร์มาต่อใช้งานกับเครื่องคอมฯ C-02 หรือ C-03 ถ้าเป็นวิธีพื้น ๆ ที่สุด ก็คงจะได้แก่ การถอดเครื่องพิมพ์จากเครื่องคอมฯ C-01 ไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นที่ต้องการ ซึ่งเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะยุ่งวุ่นวายเอาการทีเดียว วิธีการที่ดูดีขึ้นมาหน่อยก็เห็นจะได้แก่ การใช้อุปกรณ์สลับสายเครื่องพิมพ์ ซึ่งวิธีการนี้เครื่องพิมพ์ และเครื่องคอมพิวเตอร์จะมิได้ต่อถึงกันโดยตรง แต่จะถูกต่อเข้ากับอุปกรณ์สลับสายเครื่องพิมพ์ ทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทุกตัวสามารถสั่งพิมพ์งานออกทางเครื่องพิมพ์ตัวใดก็ได้ตามต้องการ โดยไม่จำเป็นต้องถอดสายจากเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปคอมพิวเตอร์เครื่องอื่น ๆ เหมือนกับวิธีการแรก ซึ่งดูเหมือนว่าสะดวกขึ้น แต่ข้อเสียของวิธีการนี้ก็คือ สายที่ใช้เชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องพิมพ์กับอุปกรณ์สลับสายจะมีความยาวที่จำกัด และมีขนาดของสายใหญ่ ทำให้การจัดวางตำแหน่งของเครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องพิมพ์ถูกจำกัดโดยปริยาย รวมทั้งตัวอุปกรณ์

รูปที่ 6

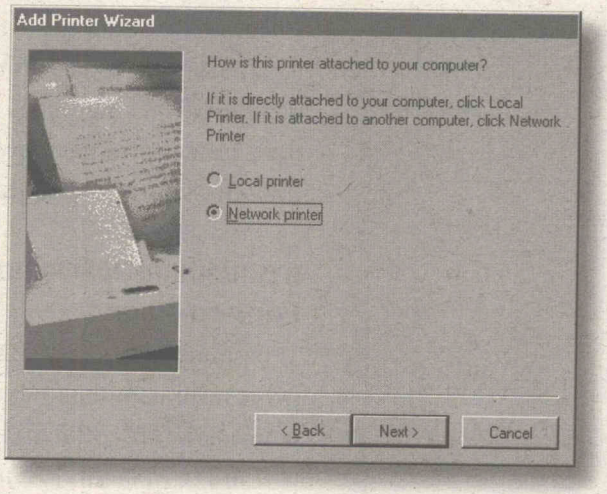

สลับสายเครื่องพิมพ์ก็มีราคาค่อนข้างสูง และมีข้อจำกัดเรื่องของจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องพิมพ์ที่สามารถรองรับได้

หนทางแก้ไขปัญหาที่ทำได้ก็คือ การใช้ระบบเครือข่ายที่เรามีอยู่ให้เป็นประโยชน์ สมมติว่าจากกลุ่มของเครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องพิมพ์ดังกล่าว เราทำการเชื่อมต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหมดให้กลายเป็นระบบเครือข่าย โดยที่เครื่องพิมพ์แต่ละเครื่องยังคงถูกต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องเดิม นั่นคือ เครื่องพิมพ์เลเซอร์ต่อโดยตรงอยู่กับเครื่องคอมฯ C-01 และเครื่องพิมพ์ดอตเมตริกซ์ยังคงต่อโดยตรงกับเครื่องคอมฯ C-02

สมมติว่าทั้งเครื่องคอมฯ C-01 และ C-02 ได้ทำการติดตั้งไดรเวอร์สำหรับเครื่องพิมพ์ที่ต่ออยู่กับเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องเรียบร้อยแล้ว และคุณต้องการจะให้เครื่องคอมฯ C-02 และ C-03 สามารถสั่งงานพิมพ์ออกที่เครื่องพิมพ์เลเซอร์ที่ต่ออยู่กับเครื่องคอมฯ C-01 ได้ สิ่งที่คุณต้องทำก็คือ

กำหนดสถานะของเครื่องพิมพ์ ให้สามารถ "แบ่งปัน" กันได้

ก่อนอื่นที่เครื่องคอมฯ C-01 ให้คุณกำหนดสถานะของเครื่องพิมพ์ โดยคลิกเลือกชื่อของเครื่องพิมพ์ดังกล่าว แล้วคลิกปุ่มขวาบนเมาส์เพื่อเรียกเมนูคำสั่งขึ้นมา แล้วเลือกคำสั่ง Sharing... ให้คลิกเปลี่ยนสถานะของเครื่องพิมพ์จาก Not Shared เป็น Shared As: คุณสามารถตั้งชื่อให้กับเครื่องพิมพ์เพื่อสื่อความหมายให้ชัดเจน เช่น Shared-Laser เป็นต้น โดยการระบุในช่อง Share Name: หรืออาจกำหนดพาสเวิร์ดในการขอใช้งานเครื่องพิมพ์ในช่อง Password: และถ้าจะให้ดีคุณอาจจะบันทึกรายละเอียดเพิ่มเติมเก็บไว้ในช่อง Comment: เพื่อไว้เตือนความจำก็จะดีไม่น้อย

การติดตั้งไดรเวอร์ สำหรับเครื่องพิมพ์บนคอมพิวเตอร์เครื่องอื่น

ตอนนี้เครื่องพิมพ์เลเซอร์ที่ต่ออยู่กับเครื่องคอมฯ C-01 ยังไม่พร้อมที่จะให้บริการกับเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่น ๆ ในระบบเครือข่ายเดียวกัน จนกว่าคุณจะทำการติดตั้งและกำหนดบางสิ่งบางอย่างในเครื่องคอมพิวเตอร์เหล่านั้นก่อน

เริ่มที่เครื่องคอมฯ C-02 ให้คุณคลิกที่คำสั่ง Setting ในเมนู Start แล้วเลือกโฟลเดอร์ Printer จากนั้นคลิกที่ไอคอน Add Printer แล้วคลิกปุ่ม Next 1 ครั้ง เพื่อผ่านไปยังกรอบคำถามต่อไปดังในรูปที่ 6

ซึ่งเราจะต้องคลิกเลือกว่าจะเป็นการติดตั้งไดรเวอร์สำหรับเครื่องพิมพ์ที่ต่อโดยตรงกับเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องนั้น ๆ (Local Printer) หรือเครื่องพิมพ์ที่สามารถติดต่อผ่านทางระบบเครือข่าย (Network Printer) แน่นอนว่ากรณีนี้คุณต้องเลือกชนิดของเครื่องพิมพ์เป็น Network Printer แล้วคลิกปุ่ม Next

หลังจากที่เราระบุเครื่องพิมพ์ที่จะติดตั้งเป็น Network Printer แล้ว ระบบจะให้คุณระบุถึงตำแหน่งที่ติดตั้งแท้จริงของเครื่องพิมพ์นั้น โดยให้คุณระบุรายละเอียดในช่อง Network path or queue name: ซึ่งคุณอาจจะใช้วิธีการค้นหาโดยการคลิกที่ปุ่ม Browse... เพื่อความสะดวก

ด้วยวิธีการง่าย ๆ แบบนี้ จะช่วยให้องค์กรของคุณมีการแบ่งปันการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะเครื่องพิมพ์ที่มีราคาสูงได้อย่างคุ้มประสิทธิภาพและราคา ในตอนต่อไปเราจะมาขุดเอาความสามารถของระบบเครือข่ายสำหรับสำนักงานขนาดเล็กออกมาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้นไปอีก คอยติดตามตอนต่อไปครับ